

STUDENTEN WEEKBLAD

REDACTEUREN:

15^e Jaargang.
No. 20.

H. S. v. LENNEP, O. Z. v. SANDICK, H. G. J. SCHELLING, H. SALOMONSON,
H. C. SNETHLAGE, W. MAAS GEESTERANUS, MEJ. H. VAN GENNEP.
ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

Vrijdag
28 Febr. '13.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN
DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr.
— DELFT. —

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdag-
middag 4 uur aan het Redactie-adres:
VLAMINGSTRAAT 34.

Inhoud.

Delftsch Studenten-Corps.

Corpsvergadering op Donderdag 20 Febr. 1913, door W. M. G.
Heelt „Vrije Studio” nog reden van bestaan? door W. M. G.
Verbouwing Sociëteit Phoenix, door M. D.
Perzisch Theater, door L. R. F.

Van verre en nabij.

Internationale Feestelijke Studenten Bijeenkomst.

Gedachten en gedichten.

Aan J. v. R., door T.
De eerste liefde, door Chétie.
Van een ingezonden stuk, door S.
Woest zweept de wind de golven op, door E.
Het lied van de T.H., door S.

Lezingen.

Theïsme, Pantheïsme, Deïsme, Ic, door D. J.
Het leven van de Europeesche vrouw in Indië, door
H. W. Dumont.

Vereenigingsleven.

Onze Koloniën, door F. W. Lutter.

Studiebelangen.

Centrale Commissie.

Ingekomen boeken.

Berichten en mededeelingen.

Correspondentie.

Lijst van Vergaderingen.

Agenda.

Delftsch Studenten-Corps.

Corpsvergadering op Donderdag 20 Febr. 1913.

Aan de orde was de behandeling der Lustrumbegroting, die daarom zeer belangrijk was, daar Tellegen, uiting gevende aan het algemeene streven naar bezuiniging, dat in den laatsten tijd in ons Corps het hoofd opsteekt, een aantal amendementen had ingediend.

In de eerste plaats wilde hij door schrapping of inkrumping van enkele posten bezuinigen. Hij ging hierbij uit van het idee, dat de Feest-commissie zich eigenlijk een verkeerd doel voor oogen had gesteld. Ieder Corpslid stort reeds door middel van zijn contributie f 25,— in de feestkas. Nu moest de Feest-commissie zeggen: „Er is zooveel in kas, daar zullen we een feest van geven” en niet: „We willen een feest geven, dat kost zooveel. Er is zooveel in kas, dus moeten we de rest uit H. O.'s zien te bestrijden”. Hij wilde daarom alsnog bezuinigen en wel in de eerste plaats, door de decoratie van de kleine zalen van de begroting te schrappen. Een post van f 500,—. Er kon toch net zoo goed in een niet versierde zaal worden gegeten. De Corpsvergadering was niet die meening toegedaan en at liever in een versierde zaal, reden waarom ze het amendement verwierp.

Met de tweede post avondoptocht, een bezuiniging van f 390,—, was de vergadering het evenmin eens, zoodat ook dit amendement werd verworpen. Beter was de vergadering gestemd aangaande afschaffing van het vuurwerk plus

muziek f 800,—. Dit dure verniaak werd van de begroting geschrapt.

Na een lange gedachtenwisseling bleek de vergadering er evenmin voor te vinden om f 1000,— op de kosten voor het spel te bezuinigen.

Tellegen meende dat dit best kon b.v. door schrapping van één tooneel. De president gesteund door de Feest-commissie kwam hier zeer tegen op, daar dit de val van het spel zou beduiden. De vergadering verhoogde nog de gemiddelde entree's voor het Perzische spel. Deze werden van f 7,50 op f 10,— gebracht. Hetgeen op de begroting een verhooging van f 6750,— tot f 9000,— beteekent. Hierna was aan de orde of er tot dekking van het te kort in de feestkas een H. O. of op een andere manier moest worden omzien. Tellegen stelde voor feestkaarten in te voeren. Deze zouden verplichtend zijn voor alle Corpsleden die aan de feesten of een deel ervan zouden willen meedoen. Hiermee zou dus worden verkregen dat die leden, die niet van de feesten kunnen genieten, die slechts als ieder ander de optocht kunnen gaan zien en die bovendien toch reeds f 25,— in de feestkas hebben gestort, vrijgesteld zouden zijn van de H. O. Dit denkbeeld verwekte zeer veel sympathie, hoewel er natuurlijk ook de noodige bezwaren aan verbonden bleken te zijn. Zoo werd o.a. genoemd het bezwaar dat de administratie zou ondervinden, doordat de feestkaarten op het laatste moment zouden worden gekocht (d.w.z. aan de ingang van het terrein). De F.-C. zou dan het feest met een veel kleiner som in kas moeten beginnen. Ook zou het getal *n* belangrijk overschreden worden, daar de feestkaarten als onzekere inkomsten zijn te beschouwen.

De moreele overweging echter, om niet hen die reeds zooveel storten voor dit feest van anderen ook deze H. O. te laten betalen, behield de overhand en de Corpsvergadering verklaarde zich voor het voorstel.

De H. O. vooraf werd vervangen door feestkaarten waarvan de prijs werd vastgesteld op f 4,—.

Door deze veranderingen is de post Vrijwillige Bijdragen nog eenigszins gestegen. Het is nu maar te hopen dat op deze manier de rest van de benodigde gelden bijeenkomt en niet na de feesten een H. O. noodzakelijk is, die ook hen belast die er niet van genoten hebben.

De Corpsleden zullen moeten laten zien, dat het hun op de Corpsvergadering werkelijk ernst is geweest, dat zij niet wenschen te feesten op kosten van anderen.

Het D. S. C. heeft nu getoond, dat het 't goede wil. De instelling der feestkaarten is een stap op de weg, die leidt tot vermindering der onkosten van het Corpslidmaatschap tot openstelling van het Corps voor alle ingeschrevenen. Wel is deze vermindering klein, want wat beteekent f 4,— op de lasten der Corpsleden bij het vorige lustrum opgelegd. Maar in ieder geval is het een stap in de gewenschte richting. Dat het D. S. C. voort moge gaan op den ingeslagen weg.

W. M. G.

GEWIJZIGDE BEGROOTING

zoals die is aangenomen op de Corpsvergadering van 21 Febr. 1913.

INKOMSTEN.

Feestkas	f 10421.89
400 Feestkaarten à f 4,—	f 1600.—
Entrée's Feestterrein	" 3000.—
Entrée's 2 × Perzisch Spel	" 9000.—
	" 13600.—
Verkoop Lustrum-artikelen	" 1000.—
Verkoop Reclameplaat	" 200.—
	" 1200.—
Vrijwillige bijdragen.	" 4275.18
	" 4275.18
Totaal onzekere inkomsten	f 19075.18
Getal $n = \frac{1}{600} \times 19075.18 = f 31.8$.	

UITGAVEN.

	1.	1. Huur Feestterrein	f 3600.25
		2. Decoratie Kleine Zalen (+ planten)	f 2868.—
		3. Timmerwerken op het terrein	" 200.—
		4. Tuinversiering	" 500.—
		5. Verlichting + Waterverbruik	" 600.—
		6. Verdere onkosten voor Bals	" 150.—
			f 4318.— + 20% „ 5181.60
	2.	1. Bediening en Contrôle	f 400.—
		2. Administratie + Advert.-kosten	" 1000.—
		3. Reclameplaat	" 650.—
			f 2050.— + 20% „ 2460.—
	3.	1. Muziek (feestterrein en optocht)	f 2200.—
		2. Feestmarsch + zetting	" 75.—
			f 2275.— + 20% „ 2730.—
	4.	1. Fakkels en dragers	f 225.—
		2. Rijtuig en Politie	" 100.—
			f 325.— + 20% „ 390.—
	5.	1. Feestzaal + tooneel	f 6000.—
		2. Acquisieten, water, licht.	" 800.—
		3. Costuums	" 750.—
		4. Repetities + muziek	" 900.—
		5. Honoraria (dans, décor, text, muziek, regie)	" 3000.—
		6. Reclame	" 500.—
			f 11950.— + 20% „ 14340.—
	6.	1. Voorbereiding (circulaires, Inca's)	f 195.22
		2. Fooi Politie	" 600.—
			f 795.22 „ 795.22
		Totaal	f 29497.07

Totaal f 29497,07

Totaal f 29497,07

Heeft „Vrije Studie” nog reden van bestaan?

Als we in de Almanak eens het jaarverslag van „Vrije Studie” opslaan, dan zien we daar dat de secretaris mededeelt dat „Vrije Studie” nog steeds haar plaats in de eerste rij der Corpsverenigingen blijft behouden. Volkomen juist! We hebben daarvoor slechts één van de vele lezingen bij te wonen. Het bestuur verschijnt daar, zoals het behoort deftig in rok gekleed. Zacht schijnt de „Vrije Studiekamp”. Na een kort inleidend woord begint de spreker zijn voordracht voor de leden van „Vrije Studie” denkt ge zeker. Neen, de leden zijn te tellen. Het auditorium bestaat uit eenige leden der Delftsche burgerij, die met buitengewone welwillendheid de lezingen en hetgeen er aan voorafgaat komen bijwonen. Het bestuur zorgt er niet alleen voor dat er goede lezingen gehouden worden, maar bovendien wordt zoals b.v. bij de laatste lezing, de tijd vooraf gekort door kleine voordrachten. Terwijl leden zich welwillend beschikbaar stellen om de dames hun plaatsen te wijzen.

Maar heeren bestuurders vindt gij dat niet wat vreemd, dat zoo weinige leden uwe vergaderingen bezoeken. Mij dunkt dat een vereeniging toch in de eerste plaats de belangen van de leden op het oog moet hebben. Waar nu de meeste soortgelijke vereenigingen niet over te geringe opkomst hunner leden hebben te klagen, komt het mij voor dat de onderwerpen der lezingen niet in staat zijn, hun in voldoende aantal te lokken. Langzamerhand zijn er verschillende vereenigingen in Delft opgericht, die ieder een stuk van het terrein van „Vrije Studie” voor hun werkzaamheden hebben gekozen. We leven in een tijd van specialisatie en „Vrije Studie” in plaats van de bakens te verzetten, is precies gebleven wat ze was. 't Gevolg bleef niet uit, de lezingen worden hoe langer hoe minder bezocht en de animo verflauwde. Dit is jammer vooral voor een

vereeniging als „Vrije Studie”, die een roemrijk verleden achter zich heeft, die eens het bolwerk was voor de vrije studie in Delft. Maar aan een verleden heeft men op 't oogenblik niet veel, „Vrije Studie” moet zich ook nu in de eerste rij der Corpsverenigingen blijven handhaven. Het is aan het tegenwoordige bestuur om daar verbetering in te brengen.

W. M. G.

Verbouwing Societeit Phoenix.

Nu de leden voor een groot deel zelf zien dat onze Societeit binnenkort met een up-to-date keukeninrichting en een ruime biljartzaal zal zijn verrijkt, nu wil het bestuur nog eens herinneren aan den plicht der leden.

De huidige leden, en vooral de jongere, die zullen genieten van de voordeelen dezer verbouwing, zullen direct niets behoeven uit te geven, daar de uitgaven door een leening gedekt zullen worden. Zij hebben nu toch wel de moreele verplichting het bestuur te helpen om deze leening te plaatsen. Wel zal het mogelijk zijn tal van oud-leden er voor te interesseeren, maar zeer terecht vragen deze wat de leden zelf voor de verbouwing hebben over gehad. Dat is, op een enkele uitzondering na, nog niet gebleken, en daardoor kan men nu van de oud-leden niet veel verwachten.

Het is dus een plicht van alle leden, die in staat zijn bij ouders of kennissen een aandeel van f 500 of f 100 te plaatsen, te toonen dat ook zij wat voor de verbouwing over hebben. Men begrijpt dat eenen aannemer zijn eerste termijn niet geweigerd kan worden: binnen korten tijd moet het geld er zijn; wij verwachten dus dat velen bij den directeur een prospectus gaan halen en het althans ergens aanbieden, wij twijfelen niet of het succes zal meevallen.

M. D.

Perzische Theater.

Wie de passiespelen en mysteriën uit de middeleeuwsche Westersche litteratuur kent, en wel eens gehoord heeft van de oude drama's der Hindoe's in het land van Kachuin, zal zich onwillekeurig afvragen: Hoe stond het met de dramatische kunst in Perzië, land van hooge beschaving, dat een tijd van groote rust en bloei had doorgemaakt onder de Achaemeniden en Sassaniden regeeringen, (was niet de Arabische kunst uit de Chaliefentijden grootendeels van Perzischen oorsprong?). Maar het blijkt, dat zich het drama in Perzië eerst gaat ontwikkelen in de negentiende eeuw, eerst toen ontstonden, gelijk in het westen reeds in de 12de en 13de eeuw de passiespelen door den godsdienst geïnspireerd, die den aanvang vormden van de ontwikkeling van het theater.

Perzië had zijn groote dichters in de middeleeuwen, zijn lyriek en zijn epos; Het Koningenboek van Firdusi, het Perzisch nationaal epos, wordt nog steeds en overal geroemd, maar het drama ontbrak.

Het is ontstaan in de negentiende eeuw als een godsdienstuiting der Sjiieten, als een verheerlijking van den martelaarsdood der zonen van Ali, Hassan en Houssein, die voorgangers waren van de Sjia, welke we moeten beschouwen niet alleen als een kerkelijke afscheiding van de Arabische Soermih's, doch ook als protest tegen hun wereldlijke overheersching, dus als een nationaal Perzisch gevoel. De Sjiietische leer was de Perzische nationale godsdienst, het bracht de bevolking nader tot elkander in tijden van onderdrukking door vreemde overheerschers, als Arabieren en Mongolen, het vormde een belangrijk deel der macht van den onafhankelijken koning, zooals de Sefewiden, waartoe Sjah Abbas behoorde.

Hassan en Houssein hadden zich verzet tegen de regeering der Omayyaden Chaliefen, daarbij kwam, dat ze beiden gehuwd waren geweest met dochters van een Perzisch (Sassaniden-) koning, hun dood maakte hen tot martelaars, die door de dweepzieke Perzen boven alle lof werden geprezen. Den tienden dag van de maand Moharram, den gedenkdag van het sneuvelen van Houssein met zijn volgelingen in de woestijn bij Kerbéta, worden er in geheel Perzië tegenwoordig passiespelen gegeven die geleidelijk uit de oude plechtigheden symb. begrafenis, optocht zijn ontstaan. Deze spelen zijn dus op zichzelf niet zoo zeer drama's als wel godsdienstoefeningen, waar alle bijwonenden aan meedoen. Hieruit heeft zich echter het modern Perzisch drama ontwikkeld, men ging trachten, gebeurtenissen uit het dagelijksche leven op te voeren en gewone menschen te geven. Deze stukken zijn nog zeer primitief en zouden de fijne geesten der Westerlingen niet in verrukking kunnen brengen.

Wel moet het zeer merkwaardig wezen, de opvoering van een téazyé of passiespel in de bijbehorende omgeving te zien. De Perzen laten er gaarne Europeanen bij toe. De Christelijke leer en de leer van Zoroaster zijn in hun oogen wel niet de ware godsdiensten, maar ze berusten evenals de Islam, op Heilige Boeken en worden daarom niet tegengewerkt.

Ik wil hier een en ander aanhalen uit de beschrijving van een dergelijk spel:*)

We zijn in een rechthoekige zaal, die drie à vierduizend menschen kan bevatten, (men viert wel téazyé's waar twintig à dertigduizend toeschouwers bij zijn). In het midden van de ruimte verheft zich, ter hoogte van vier of vijf voet, een platform, Sakon genoemd, gebouwd van baksteen, en aan de beide uiteinden toegankelijk door twee steile trapjes. Rondom het Sakon staan zwarte palen die lange horizontale latten dragen, eveneens zwart geschilderd en waarop gekleurde glazen en lantarens worden geplaatst voor de avondverlichting. Want de voorstellingen hebben overdag plaats en men bewaart voor den avond de preeken, de gezangen en de dansen. Reusachtige masten, temidden van de omheining geplaatst, dragen de tent, die de geheele ruimte overdekt en de toeschouwers beschermt voor de invloeden van het weer. De masten zijn tot zekeren hoogte omhangen met tijger- en pantervellen om te herinneren aan het heftig karakter van de gebeurtenissen, die men te zien zal krijgen. Schilden van staal of van nijlpaardenhuid zijn aan de masten bevestigd en achter elk schild hangen gekruisd een sabel en een vlag. Zoo ziet het theater er uit en is dus van alle kanten gezien, het zelfde. Van décors geen sprake.

*) Zie Cte. de Gobineau: Religions et Philosophie de l'Asie Centrale. Ernest Renan: Novellen Edudes d' Histoire religieuse.

In het gesprokene hooren de toeschouwers dat ze zich voor moeten stellen een veld, een kamer, in Medina, Damascus of Kerbéta, ze mogen er zich bij fantaseeren wat ze willen. Het komt zelfs voor, dat men op het sakon plaatsen voorstelt, die in werkelijkheid mijlen ver uiteen liggen. Niemand trekt zich daar iets van aan, wil men de rivier de Tigris voorstellen, dan zet men midden op het sakon een koperen bak met water, en niemand zal tegen die primitieve aanduiding bezwaren opperen.

De muren, het podium zelf en de trappen zijn echter vaak op de prachtigste manier versierd met zijden stoffen, goud- en brokaten van Bévares en Cachmir shawls, overal hangen lustres van Boheemsch glas en staan Chineseche pullen. De loges zijn met kussens en tapijten bedekt.

Op het podium zit, in groote statie de „zegger", een Seyd (= afstammeling van den Profeet) die zal reciteeren, omringd en begeleid door een half dozijn koorknapen. Hij moet de toeschouwers voorbereiden op het droevig schouwspel, dat hen wacht.

Op een gegeven oogenblik werpt hij zijn tulband op den grond, verscheurt zijn kleeren, slaat zich op de naakte borst en rukt zich de haren uit het hoofd. Bijna allen doen hem na, ontblooten hun geschoren hoofden, krassen erop met de punt van hun dolk, zoodat het bloed hun over de gezichten loopt.

En dan begint het spel. Elk der spelers stapt om beurten naar voren, zegt zijn rol en treedt terug.

Hoe primitief deze opvoeringen zijn, toch staat men soms verbaasd over de verbeeldingskracht en de romantiek, die ze bevatten. Shakspeare, zegt Renan, se plairait á ces mysteres et reconnaitrait sa race á ce quelque chose de profond de saisissant, d'excessif pui ébranle á la fois tous les pôles de la vie et doit exciter étrangement les nerfs

Er is een gloed, een hartstocht in deze spelen, die men moet toeschrijven aan de haat, de oude volkshaat tegen de Arabieren, de vroegere onderdrukkers en tegelijk de Soenuiten.

Waar het nu de Feestcommissie te doen was, een opvoering te geven van een Perzisch spel heeft zij gemeend, niet een voorstelling te geven als het hiervoor beschrevene, doch meer te verwachten van de opvoering van een Perzische vertelling, waarin ten toon zouden worden gesteld de schatten van Firdusi, Saadi en Nisami, fijne lyriek en levensvreugde, door levenswijsheid getemperd: Shiraz, het Perzisch Paradijsje heeft zijn wijn en zijn rozen, doch zonder doornen zijn de rozen niet, Gegevens voor de voorstelling worden gevonden in het werk van A. Chodzko. Specimens of the Popular Poetry of Persia, het zal overigens echter door auteurs van onzen tijd worden bewerkt. Het spel zal zijn een geheel modern opgevat theaterstuk, berustende op Perzische gegevens.

L. R. F.

Van verre en nabij.

Internationale Feestelijke Studentenbijeenkomst.

Inkrimping.

Weldra zullen de plannen, door de rondzending van het rapport bekend gemaakt, twee maanden oud zijn en zal men zich eenerzijds een voorstelling kunnen maken over hetgeen de Nederlandsche Studenten in September a. s. zouden hebben kunnen doen, anderzijds wat zij zullen willen doen en hoe. De „Minerva" heeft af en toe getallen gepubliceerd, waaruit met voldoende zekerheid mag worden afgeleid, dat de omvang, aanvankelijk voor de uitvoering beraamd, een onmogelijkheid is. De tering zal naar de nering moeten gezet worden, zoowel van geldelijken als van daadwerkelijken steun, opdat wij hier in het najaar een geslaagde bijeenkomst kunnen organiseren, die aan deze vereischen voldoet; internationaal, van Studenten, en feestelijk. De idee mag niet verloren gaan, dit zou den Nederlandschen naam een deuk geven. Aan het wezen der zaak mag niet getornd worden; met behoud daarvan den opzet beperken en van bescheidener omvang maken, is een eisch van practisch beleid.

Vooraf gaat een andere aangelegenheid. De doeleinden der bijeenkomst waren velerlei, die uitstekend harmonieëerden, allen waren zij concreet; het nut van het eene lag meer voor de hand dan van het andere. Aan de op te richten Academie van Internationaal Recht een internationaal Studenten-auditorium te verschaffen en zoodoende deze instelling van

Nederlandsch initiatief op te luisteren, had tastbaarder en dadelijker nut dan een ongedwongen kameraadschappelijke kennismaking van Studenten uit verschillende landen. Bij de nu gemaakte propaganda is ook duidelijk gebleken, dat die opluistering van de opening der Academie de sympathie der meesten had. De opening der Academie is dan ook een hoofdvoorwaarde voor het welslagen der I. F. S. B.; krijgen wij nu de zekerheid, dat die Academie er dit jaar niet komt, dan is het verstandiger de I. F. S. B. thans eveneens te verschuiven.

Aangenomen, dat de Academie dit jaar in September wordt geopend, — en dat de belangstelling uit het buitenland voldoende is — dan zullen de in het Rapport uitgewerkte plannen op deze wijze moeten worden ingekrompen. Minder dan 5 dagen, waarvoor Nederland het gastheerschap zal moeten bekostigen, inplaats van op 500 gasten te rekenen, vaststellen, hoeveel er met de verkregen financiën kunnen ontvangen worden, en dat aantal uitnoodigen, niet door twee of drie vertegenwoordigers van elke Universiteit te vragen, maar een zeker aantal uit elk dier landen, die thans in de nieuwe internationale beweging vooraangaan. Daarnaast zal natuurlijk iedereen, die lust heeft om te komen, welkom zijn, geheel op eigen kosten. Vereenvoudiging in allerlei aangelegenheden: geen feestterrein met een strikje, in een centraal vereenigingspunt wordt dan op een andere wijze voorzien. Op deze manier wordt het hoofddoel in zijn verschillende vormen bereikt en zal de verwezenlijkbaarheid der plannen voor veler opvatting winnen.

A. s. Zaterdag zal waarschijnlijk de beslissing vallen, of het plan kan doorgaan. Vertegenwoordigers van alle Studentenbesturen worden daartoe ter vergadering in Den Haag opgeroepen. Dan zal de ernstige kwestie onder de oogen gezien moeten worden, of de meerderheid der Nederlandsche studenten voor de plannen niet voelt en niet van zins is mede te werken om aan de wereld te toonen, dat Nederland tot het besef begint te komen van de taak, voor welke vervulling het is aangewezen.

Namens het Uitvoerend Bestuur:

Mr. F. M. VAN ASBECK.
J. C. M. WIJSMAN.

GEWIJZIGDE BEGROOTING.

Ontvangsten.

Aan bijdragen van Studenten	f 2000.—
Nog te verwachten	" 1500.—
Aan bijdragen van particulieren, enz.	" 2400.—
Nog te verwachten	" 2600.—
	f 8500.—

Uitgaven.

Drukkosten enz.	f 1500.—
Uitnoodiging, reclame, drukwerk	" 2000.—
Briefwisseling	" 1000.—
Feestzaal	" 500.—
	f 5000.—
20% reserve en onvoorzien	" 1000.—
	f 6000.—

Blijft over f 2500.—

Per gast per dag f 8.—, in 3 dagen per gast f 24.—
Waarbij dus op 100 gasten gerekend mag worden.

Het voorloopig Bestuur is thans definitief als volgt samengesteld:

Mr. F. M. van Asbeck, Voorzitter.
J. C. M. Wijsman, Penningmeester.
A. J. Enschede, Secretaris.
G. A. Tuyl Schuitemaker.
Mej. J. de Groot.
F. van der Goot.
H. van Wageningen.

(Zie verder Tweede Blad).

ADVERTENTIEN.

Afschaffing van den Groentijd.

Pro: R. A. VAN SANDICK, c. i.

Contra: J. H. TELDERS, c. i.

PRIJS 40 CENT.

Voorhanden in den TECHNISCHEN BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr.,
Binnenwatersloot 33-35, Delft.

Voorhanden bij de TECHNISCHE BOEKHANDEL
EN DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr.

THE SCOTTISH STUDENTS
SONG BOOK.

f 2,30.

Een onmisbaar Vademecum.

INKOOP van

OUDE EN NIEUWE BOEKEN.

Ook aan huis te ontbieden.

H. SCHAERLAECKENS, Oostsingel 47.

VERSCHEENEN bij den Technischen Boekhandel
en Drukkerij J. WALTMAN Jr.

Overzicht der Koolzuur-
en Cyãanderivaten

— DOOR —

PROF. DR. J. BÖESEKEN, T.

PRIJS f 3.50.

PRIJS f 3.50.

C. MENSERT Pzn.

Gasfitter en Loodgieter.

OUDE DELFT 146.

ISAÄC VAN IJSSEL.

BETAALT

voor COSTUUMS f 6,— tot f 16,50
" DEMI'S f 4,— " f 14,50
" PANTALONS f 2,50 " f 9,—

Koopt geheele en gedeelten van inboedels.

Laat zich binnen en buiten de stad ontbieden.

Choorstraat 46, hoek Cellebroerstraat.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD

van 28 FEBRUARI 1913. No. 20.

Gedachten en Gedichten.

Aan J. v. R.

Ik wil je lichte leugen niet,
Jouw leugen om wat vrijheid,
Die van alles slechts het schijnsel ziet,
Van klatergoud en blijheid.

Als al dat schijnsel is vergaan;
Dan is je hart nog koud,
Dan zeg je dat je niet slapen kunt
En dat niemand van je houdt.

En als je demon dan lachen gaat
Om 't verguld dat je heeft verlakt,
Je oud en vergeten ter wereld staat,
Is je vrijheid voorbij en je leven geknakt.

Je scheldt 't zelfgenoegzaam menschenvee
Dat zich wentelt in gewooneid;
Je roept van slaven stom en stil
En bazelt wat van vrijheid.

Maar jouw lichte leugen ziet nu niet
Waar zij hun kracht aan geven
En als je versleten terzijde ligt,
Begint voor hen het leven.

T.

De eerste liefde.

Eens had ik een aardig meisje,
Met lachend mondje en blozende wangen,
En oogen, die hielden je wezen omvangen,
En zij was mijn meisje, mijn lieve meisje,
En ik was haar jongen, haar eigen jongen; —
— Ach, 't is al zoo vaak, door zoo velen bezongen: —
Eens had ik een aardig meisje . . .

Eens had ik een aardig meisje,
't Is lang al geleden — een droom nu gelijk —
Toen was ik nog klein — aan ervaring nu rijk —
Eens had ik een aardig meisje. —
Nu ken ik de liefde, in werkelijkheid, nou!
Een meisje bestaat niet: er is slechts een vrouw,
— Maar zij was een teerlief meisje . . .

Eens was zij een kinderlijk meisje . . .
Nu is ze getrouwd en een vrouw als de rest
En ik ben student en het leven is best:
Ik treur niet om zoo'n meisje!
Maar soms ben van 't groote leven ik moe
En droom mij weer klein en met oogen toe,
Zie ik weer mijn aardige meisje . . .

CHÉTIC.

Van een ingezonden stuk.

Aan twee oprechte menschen.

Dikwijls, als het avond was, en vervuld het nauwe vertrekje met hellen gas-schijn over dwaas-glimmende meubeltjes, zaten zij tesamen, en herlazen het stuk . . . hun stuk, hun daad uit eerlijke verontwaardiging van strenge oude-juffrouwen, die niet gedeeld werd, en waardoor zij zich martelaressen voelden voor gerechtigheid, . . . hun ingezonden stuk.

Het werd bewaard in vele gehectografeerde afdrukken op groote vellen folio, genummerd en gestapeld netjes in de onderste buik-lade van de commode, in pijnlijke eenvormigheid van schrijfmislukking, herhalende koppig van blad tot blad de wanstaltige zinnen van hun verontwaardigd betoog.

En gesorteerd werden de vele bladen en gehouden op stapeltjes die reeds lang niet meer verminderden, daar geen enkel blad het stuk plaatsen wilde.

Voorbij was reeds lang de tijd hunner hevige emoties, deze hadden zich ontspannen in afwachting, en een treurigen wrok naarmate hun inzending geweigerd werd van groote dagbladen tot provincie-krantjes en vereenigings-organen.

Nu, tóch inwendig vól nog van hun aanvankelijk enthousiasme, herlazen zij de gewichtig-manke zinnen en doorleefden weer trouw de aandoeningen van weleer bij het samenstellen.

Het feit zelve betrof een reeds lang uitgevochten strijdpunt in hun kerkgenootschap bij de benoeming van een nieuwen voorganger, die nu reeds tot algemeene tevredenheid geïnstalleerd was.

Sindsdien waren vele maanden vergaan, en de lade bevatte een bundel weigeringen van bekende en obscure bladen, gerangschikt in chronologische volgorde, waarvan de oudste motieven van plaatsgebrek aanvoerden, overgaande naarmate de brieven jonger waren in weigeringen wegens oubakkenheid van de kwestie.

Hun betoog was eerlijk maar bekrompen, zonder nieuwe gezichtspunten, daarbij zeer verward, missende iedere formule of conclusie; maar zij zagen dit niet en herlazen met onverflauwd idealisme de paragrafen, dichtende vol innerlijke overtuigdheid ontbrekende schakels en niet aanwezige bewijzen.

Zoo waren zij gekomen, na alle weigeringen, tot verstokten haat voor de niet-hooren-willende bende, levende in de weezote smarten van hun martelaarschap voor „*waarheid*”.

Eéns nog hebben zij getracht hun stuk geheel omgewerkt de maatschappij voor te zetten, maar de oneindige schrijfsarbeid, gevoegd bij hun weerzin voor nieuwen vorm van hun geliefd denkbeeld, deed ook dit mislukken!

. en nóg zitten zij bijeen, en herzien verslagen hun onbegrepen werk, peinzende op tégen-argumenten die zij niet vinden, onbestaanbaar achten, . . . en steeds zwelt weemoedig in hen de druk der ongewaardeerdheid, . . . zij oordeelen de wereld te klein voor hen, en hunne revolutioneel

S.

Woest zweept de wind de golven op,
Die bruisend, rollend over 't strand,
De heuveltjes en schansen overspoelend,
Terugvloeien over 't effen zand.

Meeuwen zwieren in zwenkende zwaai
Gierend en tierend heen en weer;
Donkere wolken pakken zich saâm,
Verspreiden en verwaaien telken keer.

§

Het lied van de T. H.

Wanneer ik professoren zie
dan wordt het mij jaloersch te moede;
want onder hunne hooge hoeden
daar huizen louter dingen die
ik slechts ten deele kan vermoeden,
vandaar mijn bittere jalouzie!
. . . ja, 't wordt mij zoo jaloersch te moede
wanneer ik professoren zie!

Wanneer ik assistenten zie,
dan komt er eerbied in mijn trekken;
want op hun fier geheven nekken,
daar rusten hunne hoofden die
vervuld zijn van rioolbestekken
of anorganische chemie
. . . ja, er komt eerbied in mijn trekken
wanneer ik assistenten zie!

Als ik T. H.-bedienden zie,
dan komt er woede in mij zetten;
want hun gegalonneerde petten
betikken zij voor mij niet, die
niet op college schijnt te letten.
Zij wenden 't hoofd vol crânerie!
. . . ja, er komt woede in mij zetten
als ik T. H.-bedienden zie!

Als 'k vrouwelijke studenten zie,
dan komt er weemoed in mijn ziele,
want achter hunne slanke hielen
daar sluipen assistenten, die
goed toezien dat zij niets vernielen
op 't laboratorium voor chemie!
. . . ja, er komt weemoed in mijn ziele
als 'k vrouwelijke studenten zie!

Wanneer ik knorren loopen zie
dan knars ik even op de tanden
want in hun inkt-bevlekte handen
houden zij teekenrollen die
ik dolgraag even zou verbranden,
uit pure valsche jalouzie!
. . . ja, even knars ik op de tanden,
wanneer ik knorren loopen zie!

Wanneer ik ras-studenten zie,
dan springt mijn harte op vaar vreugde;
zij ledigen in één enk'len teug de
beker van de blijdschap die
den man die zei dat vreugd niet deugde
deed opgaan in een jeugd-orgie!
. . . ja, 't harte springt mij op van vreugde
wanneer ik ras-studenten zie.

S.

Lezingen.

Theïsme, Pantheïsme, Deïsme.

Ic.

Dr. J. H. Gerritsen vervolgde Donderdag 20 Februari l.l. zijn cursus over bovengenoemd onderwerp met een voordracht over: „De beteekenis van de historie voor het godsdienstig leven der menschen.”

Wederom nam spr. zijn uitgangspunt in Israël. Bij het Israëlitische volk vinden we een nauw verband tusschen historie en religie. In den aanhef der Tien geboden wordt herinnerd aan de verlossing van Israël uit Egypte. Deze verlossing dankt het Volk onmiddellijk aan zijn God. Jahve is daarom de God van Israël, omdat Hij het Volk verlost heeft.

Deze gedachte wordt in de geheele geschiedenis van het Israëlitische volk volgehouden. Telkens komt Israël in botsing met de groote wereldrijken der oudheid en in den strijd tegen zijne vijanden, leert het Volk op Jahve vertrouwen en alles van Hem verwachten. In zijne historie leert het Volk wat het aan zijn God heeft.

Zulk een nauw verband tusschen historie en religie vinden we ook in het Christendom. Het is gegrondvest op een historisch feit, n.l. het feit van de opstanding van Christus. Het feit van de opstanding is het middelpunt van het evangelie. Het Christendom heeft de verrijzenis van Christus tot uitgangspunt van zijne prediking genomen.

Men zou nog een ander feit in het Christendom Centraal kunnen noemen, het feit van de vleeschwording des Woords. Deze uitdrukking is van den evangelist Johannes. In zijn evangelie is de vleeschwording het middelpunt. Het feit van den komst van den Zoon van God in deze wereld, ligt aan zijn evangelie ten grondslag.

Deze centrale punten zijn gemakkelijk te samen te brengen. De opstanding toch is de voltooiing van wat in de Vleeschwording des Woords is begonnen.

Het Christendom is dus op een historisch feit gegrondvest. Het is een historische godsdienst. Als zoodanig heeft het een verleden en een toekomst. Op deze toekomst valt in het Christendom den vollen nadruk. De toekomst van het Christendom zal zijn *de wederkomst van Christus*.

Veel zal, volgens de Apostolische zendbrieven, aan deze wederkomst moeten voorafgaan. Zij zal eerst in de historie gerealiseerd worden.

Christus heeft door zijne overwinning op Golgotha zijne volgelingen voor de ontzaggelijke taak gesteld, deze overwinning in de wereld te verwerklijken. 2000 jaar heeft het beste deel der menschheid zich aan dezen taak gewijd en het resultaat kan niet anders dan zeer weinig genoemd worden. En toch zal deze taak in de historie volbracht moeten worden en door de volbrenging daarvan zal Christus weder komen.

Het Christendom is in wording.

De geschiedenis van den Christelijken godsdienst doet ons dat duidelijk zien. We willen haar in het kort nagaan. Tengevolge van de verwerping van het evangelie van Christus door het Iraëlitische volk, is het Christendom van zijne basis losgerukt en onder Helleensehe invloed gekomen. Op den duur was het niet tegen dezen invloed bestand en ging daardoor ten onder. Na 1500 jaar duikt het weder op met de reformatie. Luther bracht het oorspronkelijk evangelie, zooals we het bij Paulus vinden, opnieuw naar voren. Het worstelen der vromen in de Middeleeuwen wordt in het werk van Luther openbaar. In de reformatie wordt het evangelie weder gezuiverd van Helleensehe invloeden.

Het Christendom zal zich verder ontwikkelen. Onze taak moet het zijn, tot deze ontwikkeling bij te dragen. Het Christendom mag door ons niet beschouwd worden als iets, dat door het werk van Christus, die de macht van het kwade overwon, reeds voltooid is; neen, wij moeten het zien als iets, dat in wording is, dat komt. Wij moeten van het Christendom nog eene Hoogere openbaring verwachten, als die ten tijde der eerste Christengemeenten of die der reformatie.

Er zijn velen voor wie het Christendom weinig meer is als een gelooven, dat Christus voor de zonden der wereld is gestorven. Veel moreele kracht kan er van zulk een Christendom niet uitgaan en veelal is het voor zulken niets anders, als een manier om zalig te worden.

Tegenover dit Christendom staat een ander, dat vooral in Engeland veel aanhang vindt en dat als absolute eischen van het evangelie wil gehandhaafd zien. Het geloof, zoo zegt het, zal ieder, die met deze eischen ernst maakt, in staat stellen ze te volbrengen. Volgens spr. drukt een dergelijk Christendom te veel op den enkeling en kan licht leiden tot overspanning en teleurstelling.

Spreker wil het Christendom nog anders beschouwd zien. Voor hem is het iets, dat zich in de historie langzamerhand baan zal breken. Het Koninkrijk Gods moet door ons in de wereld gerealiseerd worden. Ver zijn wij nog van het eigenlijke Christendom verwijderd. Daarom hebben wij het recht niet, ons, in onderscheiding van anderen, Christen te noemen. Zoolang we ons daadwerkelijk nog zoo weinig van anderen onderscheiden, ware het beter dien naam maar voor ons te houden. Willen wij ons echter toch Christenen blijven noemen, laten wij er dan dit mede bedoelen, dat wij alles van Christus verwachten en hopen, dat ook iets van zijn Kracht, in ons geopenbaard zal worden.

D. J.

Het leven van de Europeesche vrouw in Indië.

Woensdag 19 Feb. heeft Mevr. v. Helsdingen-Schoevers in „Onze Koloniën” een beeld trachten te geven van het leven van de Europeesche vrouw in Indië.

Waar Mevr. v. H.-S. zeide dat ze in tegenstelling met Amsterdam hare lezing nu zou houden voor een intellectueel hoogstaand publiek, mochten wij verwachten dat zij dus ook het leven van de intellectuele vrouw in Indië zou beschrijven. Dit nu is niet geschied. In 't overgrote gedeelte van hare lezing heeft zij evenals Bas Veth, de laagst staande personen beschreven en hiermee de intellectuelen over een kam geschoren. Daarmee heeft zij dus de Europeesche vrouw zelve beleedigd.

Het lijkt me dat Mevr. v. H.-S. geen gelijken tred heeft kunnen houden met de snelle evolutie in 't maatschappelijk leven daarginds. Gezwegen van de beschrijving, van het leven van de laagststaande vrouwen, dateeren hare aanhalingen, voorbeelden en lantaarnplaatjes zeker van een halven eeuw geleden. En dat wil wat zeggen in een land dat met reuzenschreden vooruitgaat.

Na mijn algemeene indruk verteld te hebben wil ik nu slechts enkele punten uit deze lezing bespreken.

Zoo sprak Mevr. v. H.-S. met minachting over die personen waarvoor Indië beteekende positie en meerdere beschaving. Ik geef ze groot gelijk dat ze gaan. Het is een goed teeken; het bewijst ten minste dat er nog fut en energie genoeg in zit om tot zulk een stap over te gaan. En dan is 't een plicht van de hoogstaande, beschaafde en intellectuele vrouw om, zoo ze met zulke personen van mindere beschaving in aanraking komt, deze op te heffen tot hunne beschaving, waarbij ze zelf niet behoeft te degenereren.

Ook vertelde Mevr. v. H.-S. 't een en ander over 't huis en 't huiselijk leven als:

Een Indisch huis is niet gezellig te maken door zijne

witte muren; een Europeesche vrouw verveelt zich in Indië meer dan in Holland waardoor echtscheidingen aan de orde van den dag zijn; een Europeesche vrouw laat de opvoeding van de kinderen over aan de baboe.

Ik beweer: dat ligt aan de vrouw zelve en niet aan Indië. Een vrouw die in Indië een huis niet gezellig kan inrichten, kan 't in Holland ook niet, want ze heeft dan geen smaak. Een vrouw die zich in Indië verveelt, verveelt zich in Holland ook. Er is voor de vrouw in Indië ontzaglijk veel te doen. Ik zou haast zeggen meer dan in Holland, vooral waar ze met zeer primitieve hulpmiddelen op eigen kracht is aangewezen. Dezelfde Europeesche vrouw die in Indië door indolentie de opvoeding van haar kind zou overlaten, zal dit in Holland ook doen aan kindermisjes of kinderjuffrouwen die dikwijls al evenmin in staat zijn het kind een opvoeding te geven.

Evenals de kiekjes zijn ook de Europeesche bals in sarong en kabaja van zeer verouderden datum. Zoiets is tegenwoordig onmogelijk als men in aanmerking neemt, dat men in warme hoofdplaatsen dames ziet winkelen met voiles en boas aan.

Volgens mijn meening en met mij vele anderen aanwezigen heeft Mevr. v. H.-S., in die gevallen waar ze het tegenwoordige leven beschreef, slechts de schaduwzijden genoemd en de lichtpunten geheel onbesproken gelaten. Hierdoor heeft ze oningewijden een verkeerd indruk van het leven der Europeesche vrouw gegeven en heeft de opwekking, aan het einde van hare lezing tot de Hollandsche vrouwen gericht, geen reden van bestaan nu begonnen werd met dat leven in een verkeerd daglicht te stellen en daardoor een vooroordeel tegen Indië bij de Hollandsche vrouwen te doen inwortelen.

H. W. DUMONT.

Vereenigingsleven.

„Onze Koloniën.”

HET ASSOCIATIE-BEGINSEL.

De associatie-gedachten is de schoone politiek en nationale gedachte betreffende de wording van een Nederlandsche Staat, bestaande uit geographisch ver uiteenliggende, doch geestelijk innig verbonden deelen, het eene in Noord-West Europa, het andere in Zuid-Oost Azie gelegen.

Deze woorden werden zoo uitgesproken eenige jaren geleden door Prof. Snouck Hurgronje.

Het is de verwezenlijking van deze grootsche gedachte die een uitkomst zal moeten geven in den huidige chaotischen toestand in Ned. Oost-Indië. Chaotisch, omdat de binnenlandsche politieke toestand zeer gespannen is bij den wensch tot ontwikkeling van het Inlandsche volk, waaraan niet voldoende gevolg kan worden gegeven, waardoor een ontevreden geest ontstond; bij de oproerige bewegingen tusschen Chineezers, Arabieren en Inlanders onderling; bij de strijd van Mohammedanisme tegen kerstening, het opwekken van verhoogd fanatiek godsdienstig gevoel en ten slotte bij de actie van de Indische partij om te geraken tot een onafhankelijk Indië.

Aan dezen chaos dient een einde gemaakt te worden, slechts mogelijk, wanneer alle Nederlanders en de volkstammen en rassen in het Oosten de handen ineenslaan om de Regeering steun te verleenen in het geven van het noodige om een regelmatige doch snelle ontwikkeling dier Koloniën te verzekeren.

De drang ertoe bestaat daarginds; aan de Nederlanders de taak om die te leiden en tenslotte te geraken tot een Groot Nederland, bestaande uit het Rijk in Europa en de Vereenigde Koloniën.

Om deze actie te beginnen zal de heer Engelenberg, die eind Januari reeds over dit onderwerp sprak in de „D. S. V. Onze Koloniën” over eenigen tijd een vergadering bijeenroepen van hen, die dit doel willen steunen en dit kenbaar hebben gemaakt door o.a. op de lijst te teekenen in de keuken van de T. H., waaraan een korte toelichting is toegevoegd.

Het doel van deze actie zal dus moeten zijn de ontwikkeling van Nederlandsch grondgebied in de tropen te bevorderen; in de eerste plaats door meer neutraal onderwijs en ook door een zuivere Koloniale politiek, zoowel een binnenlandsche als een buitenlandsche.

Zij, die meerdere inlichtingen wenschen, worden verwezen naar de toelichting bij de intekenlijst. Ook kan hun op schriftelijke aanvraag een introductiekaart worden toege-

zonden voor een vergadering van de vereeniging „Ambtenaren B. B.” op Vrijdag 6 Maart in Den Haag, waarin door den heer Engelenberg deze actie nader besproken zal worden. Kaarten zijn tot een beperkt aantal verkrijgbaar bij ondergeteekende, Westeinde 72, Voorburg (Z. H.)

F. W. LUTTER.

Studiebelangen.

Centrale Commissie.

De Afdeling der Bouwkunde verzoekt ons het volgende te willen bekend maken:

Studenten, die in aanmerking wenschen te komen voor een plaatsing als buitengewoon opzichter bij Gemeentewerken, worden verzocht zich vóór 15 Maart bij de Afdeling aan te melden.

Zij, die eenige voorkeur hebben omtrent werk, plaats, tijd of dergelijken, kunnen deze bij hun opgave vermelden. Zooveel mogelijk zal de Afdeling met deze wenschen rekening houden.

Voor verdere voorwaarden wordt verwezen naar de aankondiging der Afdeling in het Hoofdgebouw der T. H.

Voor de C. C.,

J. DE JONG, Secr.

Ingekomen boeken.

INDISCH TIJDSCHRIFT VOOR SPOOR- EN TRAMWEGWEZEN. Jaarg. 1. No. 1. Jan. 1913.
J. D. de Boer. Tegal.

DE WITTE MIER. Januari 1913.
C. H. D. Dixon. Apeldoorn.

Berichten en Mededeelingen.

Het Bestuur van het Alg. Ned. Verb. (Stud.-afd. Delft) heeft zich als volgt samengesteld:

Cl. G. Driessen,	Voorzitter.
A. Brzesowsky,	Schrijver.
M. le Cosquino de Bussy,	Penningmeester.
Mej. S. J. C. André de la Porte,	Ondervoorzitter.
J. H. Meyer,	Commissaris.

Namens het Bestuur,

A. BSZESOWSKY, Schrijver.

Correspondentie.

Aan den heer H. D. en andere verslaggevers.
Men zij in de verslagen beknopt en zakelijk.

Lijst van Vergaderingen.

Delftsche Stud. Amateur Fotografen Vereen.
Dinsdag 4 Maart, 's avonds te 8 uur, in de Eetzaal der Sociëteit Phoenix. Spreker: Adr. Boer Bloemendaal.
Onderwerp: Olie-druk en Broom-Olie-druk.

Ned. Chr. Studenten-Vereeniging.
Donderdag 6 Maart, 's avonds 8 uur, in Zaal 4 der T. H. (Hoofdgebouw). 4e Lezing van Dr. J. H. Gerretsen over Pantheïsme (Indië, Buddhisme).

D. S. V. „Onze Koloniën”.
Dinsdag 11 Maart, 's avonds 8 $\frac{1}{4}$ uur, in Zaal 207 van de T. H. (Nieuwe Laan). Lezing met Lichtbeelden en Demonstratie. Spreker: Dr. H. H. Zeylstra Fzn., Conservator aan het Koloniaal Museum te Haarlem.
Onderwerp: De Inlandsche Nijverheid in Nederlandsch-Indië (voornamelijk het Batikken).

Agenda.

DELFT.

Maandag 3 Maart. Stads Doelen: N. V. Het Rotterdamsch Tooneelgezelschap, 7e Abonnements-Voorstelling: „Minnespel”, gevolgd door „Afscheidssouper”; 8 uur.

DEN HAAG.

Zaterdag 1 Maart. Geb. v. K. en W.: Volksconcert Residentie-Orkest; 8 uur.

Zondag 2 Maart. Geb. v. K. en W.: Rotterd. Tooneelgez. „In rok”; 8 uur.

Maandag 3 Maart. Diligentia: Pisuisse en Blokzijl; 8 uur.

Dinsdag 4 Maart. Diligentia: Piano-avond Eleanor Spencer; 8 uur.

ADVERTENTIEN.

Binnenkort VERSCHIJNT:

De Verkiezingen in 1913

voor Leden der Tweede Kamer der Staten-Generaal.

ENVELOPPE

bevattende: EEN KAART van Nederland met nauwkeurige opgave der Hoofdkiesdistricten, gekleurd naar de verschillende Staatkundige partijen; EEN KAART om in te vullen naar gelang van den uitslag der Verkiezingen; EEN UITVOERIG AANTEEKENBOEK met overzicht der Groote Verkiezingen in 1909 en der tusschentijdsche Verkiezingen, voorts gelegenheid tot invulling der Candidaten, der Stemming en Herstemming in 1913.

Deze drie artikelen te samen voor 25 ct.

en is te bekomen bij den Technischen Boekhandel en Drukkerij J. WALTMAN Jr.

DAGELIJKS bestaat gelegenheid tot het nemen van een abonnement op

De Nieuwe Courant

te 's GRAVENHAGE,

met Ochtend- en Avond-editie
à f 3,— per kwartaal.

Exemplaren ter kennismaking worden op aanvraag gratis toegezonden door den Agent: Technische Boekhandel en Drukkerij J. WALTMAN Jr., BINNENWATERSLOOT 33, DELFT.

Voorhanden in den TECHNISCHEN BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ J. WALTMAN JR., Binnenwatersloot 33-35:

Geschiedenis der Nederlandsche Bouwkunst,

door A. W. WEISSMAN.

Met 105 afbeeldingen naar schilderijen, teekeningen, prenten en fotografien.

Prijs in linnen prachtband f 8,50.

Heeft blijvend succes met

„MARCA LEQITIMA.”

Geurige 3 Cent Sigaar.

Aanbevelend, **Firma J. C. DRABBE,**
KOORNMARKT over de Peperstraat.

Technische Boekhandel en Drukkerij J. WALTMAN Jr.

BINNENWATERSLOOT 33-35 - DELFT.

Verschenen:

Hoekijzerverbindingen,

in het bijzonder die der Langs-
aan Dwarsdragers in Bruggen,

DOOR

Dr. J. H. A. HAARMAN, c. i.,

Wd. Hoofdingenieur der 2e klasse, Chef v/h Constructiebureau b/d Dienst der Staatsspoorwegen in Ned. Indië.

Prijs: f 3.90 ingenaaid en f 4.50 gebonden.

Firma E. DE GROOT,

Hoek VOLDERSGRACHT 33. — DELFT.

Sedert 1870 bekend onder den naam van VOGELEI.

Geeft steeds de HOOGSTE WAARDE voor
NETTE GEDRAGEN KLEEDEREN, zooals:

Heeren-Costuums van f 6,— tot f 14,—.
Demisaisons en Winterjassen van f 5,— tot f 12,—.
Pantalons van f 2,50 tot f 5,—.

☛ Ook dagelijks buiten de stad te ontbieden.

Kasteelen, buitenplaatsen, tuinen ≡ en parken van Nederland. ≡

Vier honderd en zeventig afbeeldingen,
:: met tekst van H. JONGSMA. ::

Prijs in prachtband f 10,50.

Voorhanden in den TECHNISCHEN BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ J. WALTMAN JR., Binnenwatersloot 33-35.